

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 447/2538

คำสั่งคำร้องที่ 447/2538 พนักงานอัยการจังหวัดลำพูนโจทก์ นายอภิชาติ มะโนคำจำเลย นายอภิชาติ มะโนคำจำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 218, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 6, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2490 มาตรา 3, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 4, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 6, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 11, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 22, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 23, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 3, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 4, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 5, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 10, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยเป็น การที่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง จึงไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า คดีของจำเลยศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษ จำคุกจำเลย 15 เดือน และศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้มีคำพิพากษา แก้เป็นพิพากษาลงโทษจำคุก 5 เดือนเป็นการแก้ไขมาก จึงไม่ต้อง ห้ามฎีกา และฎีกาของจำเลยเป็นปัญหาข้อกฎหมายถึงแม้จะเป็น ปัญหาข้อเท็จจริง แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องนำไปพิจารณาเป็นหลักในการวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายในคดีที่ศาลฎีกาควร จะ รับไว้พิจารณากลับกรองอีกครั้งหนึ่งโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาแล้ว (อันดับ 43) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, 27 ทวิ, พระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 6 พระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2490 มาตรา 3 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4 พระราชบัญญัติวิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 4, 6, 11, 22, 23 พระราชบัญญัติวิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 3, 4, 5, 10 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 ลงโทษทุกกรรมเรียงกระทงความผิดกระทงแรกฐานนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษีหรือผ่านพิธีการ ศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักรจำคุก 1 ปี กระทงที่สองฐานมิ เครื่องวิเทศศุลกากรไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน กระทงที่สามฐานใช้เครื่องวิเทศศุลกากรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน กระทงที่สี่ฐานตั้งสถานวิเทศศุลกากรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 18 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 15 เดือน ริมของกลางเพื่อไว้ใช้ในราชการ กรมไปรษณีย์โทรเลข โดยให้นับโทษจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษ ของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 258/2537 ของศาลนี้ ส่วนข้อหาช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำหรือรับไว้โดยประการใด ๆ ซึ่งของอันควรรู้ว่าเป็น ของนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ให้ยกฟ้องเสีย ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับบทลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ ให้ลงโทษ จำคุกจำเลยฐานนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษีหรือผ่านพิธีการ ศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร จำคุก 4 เดือน ฐานมิ

เครื่องวิทยุคมนาคมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน ฐานใช้เครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และฐานตั้งสถานีวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน รวมลงโทษจำคุก 10 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 5 เดือน นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกา (อันดับ 30) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 39) คำสั่ง ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลย 4 กระทั่งลงโทษจำคุก กระทั่งลง 6 เดือน, 3 เดือน, 3 เดือน และ 3 เดือน เรียงกระทังลงโทษรวมจำคุก 15 เดือน ศาลอุทธรณ์ภาค 2 แก้อัตราโทษเป็นให้จำคุก 2 เดือน, 1 เดือน และ 1 เดือน เรียงกระทังลงโทษรวม จำคุก 5 เดือน เป็นการแก้ไขเล็กน้อย ต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่งทีจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายว่าศาลล่างทั้งสอง เรียงกระทังลงโทษ จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ไม่ถูกต้องนั้น เป็นฎีกา ในปัญหา ข้อกฎหมายทีไม่เป็นสาระแก้คดี เพราะ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทังความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 โดยขัดแย้งแล้ว จำเลยให้การรับสารภาพ และมีได้ยกปัญหานี้ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 จึงต้องห้ามมิให้ ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคหนึ่งประกอบด้วย มาตรา 225 ทีศาลชั้นต้นไม่รับฎีกาจำเลยชอบแล้วให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

เสริม บุญทรงสันติกุล · อูระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ชพานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/447/2538>